భగవంతుడి సహాయం అందుతుంది. మీరు చేస్తున్న కృషే కృపగా మారుతుంది. మన హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు మనకు తెలియబడటానికి సిద్ధంగా ఉంది. అది మనకు తెలియబడకుండా ఏ అలవాట్లు అయితే మనకు అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని తొలగించుకొంటే ఇప్పుడే, ఇక్కడే ఆ వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. సజ్జనుల మధ్యలో కూర్చొంటే మీకు శాంతి కలుగుతుంది. వారి వైబ్రేషన్స్ వలన మీకు శాంతి కలుగుతుంది. అంతేగాని అది మీసొంతం కాదు. అది మీసొంతం అవ్వాలంటే మీ అలవాట్లు, వాసనలు అన్నీ వేరుతో సహా నశించాలి. మీలో వాసనలు బలీయంగా ఉన్నప్పుడు సాధన ఎక్కువ చేయాలి. మీరు సాధన హృదయపూర్వకంగా నిండుమనస్సుతోచేస్తూఉంటే, ఈశ్వరుని పాదాలను ఆశ్రయించి సాధన చేస్తూఉంటే మీఅలవాట్లలోనుండి, వాసనలలోనుండి విడుదలపొందుతారు, లోపల ఈశ్వరుడి తాలుక అనుభవం మీకు కలుగుతుంది. మీ అలవాట్లలోనుండి విడుదల పొందటానికి సాధన చేస్తూఉంటే మీశరీరానికి మరణం వచ్చేసింది అనుకోండి అప్పుడు మీరు చేసే సాధన తరువాత జన్మలో కంటిన్యూ అవుతుంది. మద్రాసులో సినిమా తీసి ఇక్కడ సినిమాహాలులో చూపిస్తున్నారు అనుకోండి. అందులో కొన్ని మంచి పాటలు, కొన్ని చెడ్డపాటలు ఉన్నాయి అనుకోండి. బాగున్న పాటలను ఎలా విన్నామో అలాగే మనకు నచ్చని పాటలను కూడా వినాలి ఎందుచేతనంటే తీరా టిక్కెట్టు కొనుక్కుని వెళ్ళాము, సినిమా చూసి రావాలి కాదా, అలాగే ఈ దేహం ప్రారబ్దం అనుభవించటానికి ఈ లోకంలోనికి వచ్చింది. ఈ దేహానికి మంచి ప్రారబ్దం ఉండవచ్చు, చెడు ప్రారబ్దం ఉండవచ్చు. ఆ గొడవ నీకు వద్దు. ప్రారబ్దం అనుభవించిన తరువాత ఆ దేహం నశిస్తుంది. దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి విడిచిపెట్టండి అనేవారు భగవాన్. భగవంతుడు మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు, మన దేహాన్ని ప్రారబ్దమునుననుసరించి ఆడిస్తున్నాడు. ఆయన చేసే పని సైలెంట్‌గా చేస్తాడు. ఆయన చేసే పని మనకు కనబడదు. సాధన విషయంలో అజాగ్రత్తగా ఉండవద్దు. మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు సాధన చేయాలి, అంతవరకు ముగింపులేదు. సాధన చేసేటప్పుడు విసుగు రాకూడదు, సాధనలో తొందరపాటు పనికిరాదు, నిదానంగా ఉండాలి. నిదానంగా ఉంటే, మీరు సాధనలో అభివృద్ధిలోనికి వస్తారు. ఇల్లు కట్టుకొనేటప్పుడు చాలా శ్రమ ఉంటుంది, కట్టటంపూర్తి అయ్యాక ఆశ్రమఅంతా మర్చిపోతాము. అలాగే మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగింది అనుకోండి, ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకు మీరు పడిన కష్టం, మీరు చేసిన సాధన అంతా సహజంగా మర్చిపోతారు. మీ పని ఏదో మీరు శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ మీ హృదయంలో ఉన్న నిజాన్ని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. మన హృదయంలో మనం ఉన్నప్పుడు ఎదుటివారు చెడ్డవారైనా, మంచివారైనా మనకు ఏమీ అనిపించదు. కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు, గడచిన కాలం తిరిగిరాదు. వ్యాపకాలుతగ్గించుకోండి, మాటలు తగ్గించుకోండి. మాటలు వెండి, మౌనం బంగారం. మౌనం వలన బోధ అందుతూ ఉంటే నాకుమాటలతో పనిలేదు, ఈ ప్రసంగాలు చేయనక్కరలేదు. మౌనం అన్నింటికంటే గొప్పది.

05-02-2003

నీవు తెలుసుకోవలసిన వస్తువు ఒక్కటే ఉంది, అది నీకు దూరంగాలేదు, నీ శరీరం కంటే, మనస్సు కంటే, ఇంద్రియాలకంటే అత్యంత సమీపంగా నీ హృదయంలోనే ఉంది, అంతేకాదు అది నీవై ఉన్నావు. నీవు ఆత్మగా ఉండి ఆత్మను ఎలా తెలుసుకోవాలి అంటున్నావు. నీ మనస్సును నియమించుకో, దాని విజృంభణను ఆపుచెయ్యి, మనస్సు యొక్క చలనాన్ని అరెస్టు చెయ్యి అప్పుడు ఆత్మగురించి నీకు తెలుస్తుంది, దాని రుచి నీకు అందుతుంది. సర్వకాల సర్వావస్థలలో నీకు అదృష్టం వెంటాడినా, దురదృష్టం వెంటాడినా, పరిస్థితులు నీకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా నీవు కుశలంగా ఉండు, నిర్మలంగా ఉండు, కూల్ మైండ్‌తో ఉండు. అలా నిర్మలంగా ఉంటావనుకో, నిశ్చలంగా ఉంటావనుకో, నిన్ను ఎవరైనా స్తోత్రంచేసినా, విమర్శచేసినా సమానంగా ఉంటావనుకో అహంభావనకు వెళ్ళే మేత ఆగిపోతుంది, అది నశిస్తుంది, అంతకంటే నీకు ఏమి కావాలి. అహంభావన నశించటం, జ్ఞానం కలగటం రెండూ ఒకేసారి జరిగిపోతాయి, అదే నీ జీవితగమ్యం. మనగురి అంతా హృదయంలో ఉన్న సత్యం మీదే ఉండాలి. మాట్లాడితే దానికోసం మాట్లాడాలి, పనిచేస్తే దానికోసం పనిచేయాలి, చూస్తే దానికోసం చూడాలి, భౌతికమైన ప్రయోజనాల కోసం కాకుండా మన గురి అంతా సత్యంమీదే ఉండాలి. నీ మనస్సును, ఇంద్రియాలను హృదయంలో ఉన్న సత్యంమీదే కేంద్రీకరించి ఉంచాలి. ఆ రకంగా జీవిస్తూ ఉంటే నీ హృదయంలో ఉన్న చీకటి అంతా పోతుంది, సత్యం నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 15-12-2002, కాపవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు గీతాజయంతి. ఈ ప్రపంచంలో ఒక పుస్తకానికి జయంతి జరిగేది భగవద్గీతకు మాత్రమే. ఇది భగవంతుడు స్వయంగా చెప్పిన శాస్త్రం. భగవంతుడు గీతను చెపుతూ ఇది నేను క్రొత్తగా చెప్పటంలేదు, వేదాలసారం ఉపనిషత్‌లసారం చెపుతున్నాను అని చెప్పాడు. నాకు చిన్నప్పుడు తల్లిపోయిన గీత నాకు తల్లిలేని లోటు తీర్చింది అని గాంధీగారు చెప్పారు. గీత భారతంలో ఉండటంవలననే అది, మహాభారతం అయ్యింది. మీరు బాగుపడాలంటే గీతను అధ్యయనం చేయండి అని పెద్దలు చెపుతారు. మొదట గీతకు వ్యాఖ్యానం వ్రాసి ప్రచారం చేసింది ఆచార్యులవారు. గీత చదివితే అన్ని గ్రంధాలు చదివినట్లే. అందరూ భగవద్గీతను అధ్యయనం చేయండి, అర్థం చేసుకోండి, ఆచరించండి. గీతను అధ్యయనం చేయటం వలన పుణ్యం వస్తుంది. దానిని అర్థంచేసుకొని ఆచరిస్తే జ్ఞానం కలుగుతుంది. గీతను అర్థం చేసుకోవటానికి మనకు తగిన అర్హత, యోగ్యత ఉండాలి, భగవంతుడు ఉన్నాడని మనకు సజీవమైన విశ్వాసం ఉండాలి, మనోనిగ్రహం, ఇంద్రియనిగ్రహం ఉండాలి. మనస్సును అదుపుచేసుకొంటే ఎక్కడైనా ఆనందంగా ఉండవచ్చు. మనోనిగ్రహం వలన, ఇంద్రియ నిగ్రహంవలన సభ్యత వస్తుంది. బుద్ధుడు చాలా సభ్యత, సంస్కారం ఉన్న మనిషి అని చెపుతారు.

రమణ భాస్కర

ఆయన అనవసరమైన మాటలు మాట్లాడలేదు. మహిమలుచేసి ప్రజలను ఆకర్షించే అలవాటు బుద్ధుడికి లేదు. భగవంతుడు ఉన్నాడా, లేడా అంటే ఆయన మౌనం వహించేవాడు. ఒకసారి బుద్ధుడితో ఆయన సవతితమ్ముడు ఆనంద్ మాట్లాడుతూ మీలాంటి మహాత్ముడు ఈ భూమి మీద జన్మించలేదు అంటే ఆయన దానిని అంగీకరించలేదు. మనం అయితే బాగా చెపుతున్నాడు అనుకొంటాము అది మన అమాయకత్వానికి, అజ్ఞానానికి గుర్తు. బుద్ధుడు తమ్మునితో నీవు హిస్టరీ చదివావా అని అడిగాడు. నేను చదవలేదు అని ఆనంద్ చెప్పాడు. హిస్టరీ నీకు తెలియకుండా, ఇంతకుముందు జన్మించిన మహాత్ముల గురించి నీకు తెలియకుండా బుద్ధుడు అంతటివాడు పుట్టలేదు అని చెప్పే అర్హత నీకు లేదు అని చెప్పారు.

సభ్యత, సంస్కారం చాలా ముఖ్యం. మనోనిగ్రహం లేకపోతే సభ్యత రాదు, నాగరికత పెరగదు. మనం డబ్బు సంపాదించి ఇస్తున్నాము గాని సభ్యత నేర్పాలి అనే భావన మనలో లేదు. మీలో మానసికవత్తిడి లేనివారు ఎవరూ ఉండరు. సత్యానుభవం కలిగేవరకూ ఏదోరకమైన వత్తిడికి గురిఅవుతూనే ఉంటారు. మీరు అతిగాతిని ఇక్కడకు వస్తారు అనుకోండి, మత్తు వస్తుంది. ఇక్కడ చెప్పేది ఏమీ తెలియదు. అతిగా తినటం వలన, చెడు స్నేహాల వలన, అతిగా మాట్లాడడం వలన బాహ్యంగా వత్తిడి వస్తుంది. ఒకరి మీద ఇష్టం, ఒకరి మీద అయిష్టం అంటే రాగద్వేషముల వలన, లేనిపోనివి ఊహించుకోవటం వలన లోపలనుండి వత్తిడి వస్తుంది. వీటి వలన మానసికవత్తిడి వస్తుంది. మనం ఏదైనా కోరికతో పీడించబడుతూ ఉంటే శారీరక ఆరోగ్యం, మానసికఆరోగ్యం దెబ్బతింటాయి. ఉన్న వస్తువు ఒక్కటే, అంతా పరమాత్మే అనే అనుభవం రావటానికి కామక్రోధ రహితుడవు అవ్వాలి, పరిపూర్ణంగా మనస్సును నిగ్రహించుకోవాలి. ఇప్పుడు మనం ఎక్కడ ఉన్నాము? కాపవరంలో ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము. కాని కాపవరంలో లేము. మన దేహం కాపవరంలో ఉంది, మనం హృదయంలోనే ఉన్నాము. కాని మనం హృదయంలో ఉన్నాము అన్న సంగతి మనకు తెలియటంలేదు. అది దేహాభిమానానికి గుర్తు. మనం హృదయంలోనే ఉన్నాము అన్నసంగతి మనకు తెలియాలి. అది తెలిస్తే సుఖం, అది తెలియకపోతే దుఃఖం. హృదయంలోనికి వెళ్ళటానికి లోచూపు కావాలి. నీకు సభ్యత లేనప్పుడు, అర్హత లేనప్పుడు నీకు లోచూపురాదు. లోచూపు లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. కామక్రోధరహితులకు, పరిపూర్ణంగా మనస్సును నియమించుకొన్నవారికి, హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొన్నవారికి ఉన్నదంతా పరమాత్మే, అది తప్పించి ఏదీ కనబడదు. మీకు చాలా తలంపులు వస్తున్నాయి. ఇవి అన్నీ ఎవరికి వస్తున్నాయి? దేహము నేను అనే తలంపుకు వస్తున్నాయి. ఆతలంపు ఎక్కడనుండి వస్తోంది. ఎక్కడయితే భగవంతుడు ఉన్నాడో అక్కడ నుండి వస్తుంది. ఆ తలంపును పట్టుకొని దాని మూలంలోనికి వెళ్ళు, అప్పుడు దేహము నేను అనే తలంపు మాయమవుతుంది, భగవంతుడు దర్శనమిస్తాడు.

మన కంట్రోలర్ మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. ఆయన మన ప్రవర్తనను చూస్తున్నాడు.

మనకు తెలియబడాలి అని ఆయన అనుకొన్నప్పుడు తెలియబడతాడు. ఈలోగా మనం చేయవలసినపని ఏమిటి అంటే బయటనుండి వచ్చే వత్తిడులు, లోపలనుండి వచ్చే వత్తిడులు తగ్గించుకోవాలి. ఈ వత్తిడులు తగ్గుతూ ఉంటే హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేయగలరు. భగవంతుడు మనకు తెలియబడటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు, మీరు వత్తిడులు తగ్గించుకోండి. శత్రువులు, మిత్రులు నిజంకాదు. ఇవి రెండూ మనస్సులోనే ఉన్నాయి. మనస్సు పోతే ఏమీ లేదు. నీ హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మ యొక్క అనుగ్రహం లేకుండా ఆయనను పొందలేవు, ఆయనను శరణు వేడుకో. సోక్రటీసు తన మిత్రుడితో మాట్లాడుతూ నీ భార్య మంచిది అయితే సుఖపడతావు, ఒకవేళ నీభార్య మంచిది కాదు అనుకో, గయ్యాళి అనుకో అప్పుడు కూడా నీవు కంగారు పడకు, నీవు వేదాంతివి అవుతావు అని చెప్పాడు. రమణమహర్షి గొప్పవారు అని ఆయనను పొగుడుతూ ఒకడు పద్యాలువ్రాసి తీసుకొని వచ్చి ఆయనకు ఇస్తే అతనితో నేను గొప్పవాడిని అయితే నీకు ఏమి కలిసివస్తుంది, నీవు తరించే ఉపాయం చూసుకో, నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకో అని చెప్పారు. నారదుడు సనత్‌కుమారునితో నేను పెద్ద పండితుడిని, 64 విద్యలలో పండితుడిని అయినా దుఃఖం ఆగటంలేదు, భౌతికంగా నాకు ఏమీలోటులేదు అయినా దుఃఖం ఆగటంలేదు అంటాడు. అప్పుడు సనత్‌కుమారుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే దుఃఖం ఏవస్తువులో లేదో ఆ వస్తువును తెలుసుకొనేవరకు దుఃఖం నిన్ను విడిచిపెట్టదు. దుఃఖం ఎక్కడలేదు? దుఃఖం చైతన్యంలో లేదు, చైతన్యానుభవం నీకు కలిగినప్పుడు దుఃఖం నశిస్తుంది. మీదృష్టి ఒక రూపానికి, ఒక నామానికి పరిమితమైనప్పుడు దుఃఖం మిమ్మల్ని వెంటాడుతుంది. నామరూపములకు ఆధారంగా ఉన్న, కారణాలకు కారణం అయి మూలకారణంగా ఉన్న పురుషోత్తముడిని చూస్తూఉంటే ఈ నామరూపాలు నిన్ను బంధించవు. ఏ విద్య నేర్చుకొంటే దుఃఖరహితస్థితిని పొందుతావో ఆ విద్యను నేర్చుకోలేదు. పొట్టకు సంబంధించిన విద్యలు నేర్చుకొన్నావు. అందువలన దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతోంది. మీరు ఏమతస్థులయినా, ఏ కులస్థులు అయినా, ఎవరి భక్తులయినా నామరూపరహితస్థితిని పొందేవరకు దుఃఖం మిమ్మల్ని వెంటాడుతుంది. ఇప్పుడు మనలను ఎవరూ తీసుకొని వెళ్ళి ప్రత్యేకంగా జైలులో పెట్టనక్కరలేదు. ఇప్పుడు మనం జైలులోనే ఉన్నాము. కాని జైలులో లేము అనుకొంటున్నాము. రాగద్వేషములు అనే జైలులో ఉన్నాము. బయట జైలే మెరుగు ఎప్పుడో మూడు నాలుగు సంవత్సరాలలో వదిలేస్తారు. కాని మనం రాగద్వేషములు అనే జైలులో ఉన్నాము, గవర్నమెంట్ విడిచిపెట్టాలన్నా అది గవర్నమెంటు సమస్యకాదు, అది మన స్వంత సమస్య. మనమే ప్రయత్నం చేసుకొని, భగవదనుగ్రహం వలన ఈ జైలులోనుండి బయటకు రావాలి. మనం తమోగుణంలో ఉన్నాము, రజోగుణంలో ఉన్నాము కాని సత్వగుణంలో ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము. ఇది మరీ ప్రమాదం. తమోగుణంలో ఉన్నవాడు, రజోగుణంలో ఉన్నవాడు సమాజానికి ఏమీ ఉపయోగపడడు. వాడు అల్లరి చేస్తాడు, పని సున్నా. సమాజానికి ఏదైనా చేయాలంటే ఒక్క సత్వగుణం ఉన్నవాడికే సాధ్యం. సత్వగుణాన్ని ప్రాక్టీసు చేయకుండా

లోపలఉన్న వస్తువునుమనం గ్రహించలేము. అసలుమనకు సత్వగుణమే లేదు ఇంక ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి.

ఒక అమ్మగారు తలపోటుతో బాధపడుతున్నారు. అవిడతో మాట్లాడుతూ మీరు తలపోటుతో చాలా బాధపడుతున్నారు అన్నాను. ఈ తలపోటు ఎందుకువస్తోందో ఆ కారణం నాకు తెలియకపోయినా, ఈశ్వరుడికి తెలుసుకదా. నేను చేసిందే నాకు వస్తుంది కాని నేను చేయనిది నాకు రాదుకదా అని ఆమె అంటున్నారు. అంటే సహజంగానే ఆమె బాధను భరిస్తున్నారు. ఈ తలపోటు తగ్గించమని ఈశ్వరుడిని అడగవచ్చుకదా అంటే అలా అడగను, అడిగితే జ్ఞానం అడుగుతాను కాని తలపోటు తగ్గించమని అడగను అంటున్నారు. ఆయన సర్వజ్ఞుడుకదా ఆయనకు తెలియకుండా నాకు ఈ తలపోటు వస్తోందా? తలపోటు వలన నాకు బాధ వస్తోంది, అది నిజమే, కాని ఆబాధ ద్వారా జ్ఞానంవైపుకు నాముఖం త్రిప్పుతాడేమో అంటున్నారు. సోక్రటీసును చూడటానికి చాలా మంది వచ్చేవారు. మిమ్మల్ని చూడటానికి చాలామంది వస్తున్నారు ఏమిటి అని అడిగితే నాకు ఏమీ తెలియదు, నాకు ఏమీ తెలియదు అన్నసంగతి నాకు తెలుసు అందుకే జనం నన్ను చూడటానికి వస్తున్నారు అన్నాడు సోక్రటీసు. గాంధీని కాల్చిచంపారు, క్రీస్తును శిలువవేసి చంపారు, సోక్రటీసును విషంపెట్టి చంపారు. లోకం అంటే అంతే, మంచితనాన్ని లోకం భరించలేదు. సోక్రటీసుకు విషం ఇచ్చేముందు రోజు రాత్రి ఆయన శిష్యులు జైలుగదికి వచ్చి పారిపోదామని అంటే ఈ శరీరం ఉండటం కంటే ఈ శరీరం పోవటం వలన లోకానికి మంచి జరుగుతుంది అంటే శరీరం విడిచిపెట్టటం నాకు ఇష్టం. నా శరీరం అలా పోవటానికి ఈశ్వరుడు నిర్ణయించి ఉంటాడు. శరీరం ముఖ్యంకాదు, ఈశ్వరుని సంకల్పాన్ని గౌరవించటం ముఖ్యం అంటాడు సోక్రటీసు. జైలునుండి పారిపోవటానికి ఆయన ఇష్టపడలేదు. మరునాడు విషం ఇచ్చారు. ఆ విషాన్ని పాయసం పుచ్చుకొన్నట్లు పుచ్చుకున్నాడు, వాడు సోక్రటీసు.

భగవంతుడు ఉన్నాడా అని భగవాన్‌ను అడిగితే నీవు ఉన్నావా అన్నారు భగవాన్. నేను ఉన్నాను అని చెప్పాడు. నీవు ఉంటే ఆయన లేకుండా ఎలా ఉంటాడు. నీవు ఉంటే ఆయన ఉన్నాడు ఈ సృష్టి అంతా తెగిపోయిన గాలిపటంలాగ లేదు. ఒక కంట్రోలర్ చేతిలో ఉంది. నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి రాకుండా నీ మనస్సులో ఉన్న చాపల్యం అడ్డువస్తోంది, నీ విపరీతధోరణి అడ్డువస్తోంది. సత్వగుణం లేకుండా సమాధిస్థితిలో ఉన్నాము అనుకొంటే ఎలాగ? అలాగ మనలను మనం మోసం చేసుకుంటే మనమే చెడిపోతాము, మనమే నష్టపోతాము. రాగద్వేషములవలన మనస్సు చిక్కబడిపోతుంది. మనస్సు చిక్కబడకుండా చూసుకోవాలి. మనస్సును పల్చగా చేసుకొంటే ఏదోరోజు అది చిరిగిపోతుంది. రోజూ అవసరాలు పెంచుకొంటూ వెళ్ళకూడదు. అవసరాలు పెంచుకొంటూవెళితే తప్పడుపద్ధతులలో డబ్బు సంపాదించాలనిపిస్తుంది. అవసరాలు తగ్గించుకొంటే గాని మనం యోగాభ్యాసం చేయలేము. నీలో ఏ బలహీనత ఉందో ఆ బలహీనత లేనివారితో సహవాసం చెయ్యి, వారి వైబ్రేషన్స్ నీ మీద పనిచేసి నీ బలహీనత రెడ్యూస్ అవుతుంది. నీకు రావణాసురిడి బుద్ధి ఉంది అనుకో, రాముడి లక్షణాలు ఉన్నవారితో సహవాసం చెయ్యి. ఎదుటివారిలో నీకు ఏదైనా దోషం కనిపిస్తూ ఉంటే అది నీలో కూడా ఉండి ఉండాలి. అది నీలో లేకపోతే ఆ దోషం ఎదుటివారిలో కూడా నీకు కనబడదు.

నీ దురలవాట్లనుండి, దురభ్యాసములనుండి, భేదబుద్ధి నుండి విడుదలపొంది తరువాత నీలోపల ఏమీ గోచరించకపోతే అప్పుడు చెప్పు లోపల ఏమీ కనబడటంలేదు అని, అంతేగాని వాటితో ఉంటూ నాకు ఏమీ తెలియటంలేదు అంటే ఎలా తెలుస్తుంది. లోపల ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు అని తెలిసిన వారి హృదయంలోను, తెలియని వారి హృదయంలోను అందరి హృదయాలలో భగవంతుడు ఉన్నాడు. కాని అది తెలిస్తే సుఖం, తెలియకపోతే దుఃఖం. మనం సహనం పెంచుకోవాలి. సత్వగుణం లేకుండా సహనం రాదు. కాని ఇప్పుడు అందరికి సహనం తగ్గిపోయింది. ఎవరికి ఓర్పులేదు. వెంటనే ఫలితం వచ్చేయాలి. ఏదో రావిచెట్టుచుట్టూ మూడుసార్లు తిరగటం వాడికోరికలు నెరవేరిపోవాలి, ఏదో యజ్ఞం చేయటం వెంటనే ఫలితం వచ్చేయాలి, లౌకికులు, పారమార్థికులు కూడా అలాగే ఉన్నారు. పాలకొల్లులో గురువుగారు ఉన్నారు. 5 నిముషాలలో మోక్షం ఇచ్చేస్తాను అంటున్నారు అంటే ఇది ఇంకా బాగుంది అని అక్కడకు పోవటం. ఇది తమోగుణం ఉన్నవారి లక్షణం. ఒకటి అర్థం చేసుకోండి మోక్షం గాని, మరి ఏదైనా గాని మనకు అర్హత లేనిది పొందలేము. ఒకవేళ ఏదైనా వచ్చినా అది నిలబడదు. కృష్ణుడు కంసుడిని చంపాడు అంటే అది మనలాగ విరోధం వలన కాదు. ఒక ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం, లోక మర్యాద కోసం చంపాడు కాని విరోధం వలన కాదు. భగవంతుడు చేసిన పనిని మనం ప్రశ్నించకూడదు. అలా ప్రశ్నించటం మొదలుపెడితే మనం భక్తులంకాదు. అలా ప్రశ్నించటం భక్తుల లక్షణం కాదు. కొంతమంది మంచిని చెడుగా, చెడును మంచిగా తీసుకొంటారు. అంటే వారికి అవగాహన శక్తి లేదు. అన్ని యోగములలోనికి అర్థం చేసుకొనే యోగం గొప్పది. అదే భగవంతుడు చెపుతాడు. నన్ను ఆరాధించగా, ఆరాధించగా అర్థం చేసుకొనే బుద్ధిని నీకు నా చేతితో ప్రసాదిస్తాను అని చెప్పాడు. నీవు చేయవలసింది చెయ్యి తరువాత నేనుచేయవలసింది చేస్తాను. నన్ను శరణు వేడుకో. నన్ను గతిగా పెట్టుకొన్నప్పుడు నీలో ఎన్ని దోషాలు ఉన్నా వాటిలో నుండి విడుదలచేసి నీకు మోక్షం ప్రసాదిస్తాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నీవు దుఃఖపడవలసిన పనిలేదు, నిన్ను ఉద్ధరించే బాధ్యత నాది అంటున్నాడు. ఇది అర్జునుడికి చెప్పటం కాదు. ఇది లోకానికి ఇచ్చిన అభయం. నీవు పొందవలసింది నన్నే, నీకు ఉపాయం నేనే, అంతా నేనే. నీలో ఎన్ని దోషాలు ఉన్నా వాటిలోనుండి విడుదలచేసి నా స్వరూపాన్ని ఇస్తాను, నీవు దుఃఖపడవద్దు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నాకు శరణాగతి చేసాక ఇంక నీకు దుఃఖం ఏమిటి? నీకు ఇంకా దుఃఖం వస్తూ ఉంటే నీ శరణాగతి నిజంకాదు అని అర్థం. సముద్రాన్ని చూసేటప్పుడు అందులోని నీరునే చూడండి. కెరటాలను చూసిన, బుడగలను చూసినా అందులోని నీరునేచూడండి. అలాగే జీవకోటిని

చూసేటప్పుడు కూడా అంతర్యామిగా ఉన్న భగవంతుడినేచూడండి. రూపదృష్టి, నామదృష్టి తగ్గించుకోండి. లోచూపు నేర్చుకొని హృదయంలోనికి చేరటానికి ప్రయత్నం చేయండి. హృదయంలోనికి చేరిన వాడికి ఎటుచూసినా ఆనందమే, ఎటుచూసినా శాంతే, ఎటుచూసినా సుఖమే. కొంతమంది యజమాని మెప్పుకోసం ఆయన ఎదురుగా పనిచేస్తున్నట్లు అటుఇటు తిరుగుతారు. ఏపని చేయరు. వారిని ఒకవేళ యజమాని మెచ్చుకొన్నా చివరకు మిగిలేది దుమ్మే. అసలు పనిచేసేవారు నిర్మలంగా పనిచేసుకొనిపోతారు, వారు భగవంతుని దయకు పాత్రులవుతారు. మనం చేసేపని నిర్మలంగా, నిశ్శబ్దంగా, కూల్‌గా చేయాలి, గుర్తింపుల కోసం చేయకూడదు. ఆత్మకు గుర్తింపులు అక్కరలేదు. అహంభావనకు గుర్తింపులు కావాలి. గుర్తింపులవలన అహంభావన పెరుగుతుంది. అంటే మనం ఏదైతే పోగొట్టుకోవాలో గుర్తింపుల వలన అది పెరుగుతుంది. నీలోపల ఒక సద్వస్తువు ఉంది. అది నీకు తెలియకపోయినా మనోదేహములు నీకు తెలుస్తున్నాయి. నీ మనోదేహములను లోపలఉన్న సద్వస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ఉపయోగించుకో. అది తెలుసుకోకుండా నీవు లోకంలో ఏది సాధించినా అవి అన్నీ స్వప్నంతో సమానము.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 5-1-03, లంకలకోడేరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం భక్తితో, శ్రద్ధతో, నమ్రతతో, త్రికరణశుద్ధిగా ఒక పని ప్రారంభించినప్పుడు ప్రారంభంలో పెద్ద సహకారం లేకపోయినా స్లోగా స్టడీగా సహకారం అందుతుంది, అయితే మనం చేసే పని హృదయపూర్వకంగా చేయాలి, నిరాడంబరంగా చేయాలి, నిరహంకారముగా చేయాలి, అలాచేస్తే ఆపని సక్సెస్ అవుతుంది. మనం భౌతికరంగంలో కాని, ఆధ్యాత్మికరంగంలో కాని అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే ఆత్మవిశ్వాసం చాలాముఖ్యం. బాహ్యసంఘటనలు, పరిస్థితులు మనకు అనుకూలంగా ఉండవచ్చు, ప్రతికూలంగా ఉండవచ్చు, వాటి ప్రభావం మన మెదడు మీద పడకుండా ఉండాలంటే మనకు ఆత్మవిశ్వాసం ముఖ్యం. ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోవటం వలన మనం మానసిక అనారోగ్యానికి గురవుతాము. మరణానంతరజీవితం మాట అటు ఉంచండి, ఇప్పుడు మన శారీరకఆరోగ్యం, మానసికఆరోగ్యం కాపాడుకోవటానికి ఆత్మవిద్య ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది. మన శరీరం ఉన్నంతసేపు ఎక్కడో ఒకచోట ఉండాలి. మనం ఎక్కడ ఉన్నా సమాజం ఉంటుంది. సమాజంలో అనేక సమస్యలు ఉంటాయి, కుటుంబపరంగా సమస్యలు వస్తూ ఉంటాయి. ఆ సమస్యలను విడిచిపెట్టి పారిపోకుండా, ఆ సమస్యలను పరిష్కరించుకోవటానికి ఆత్మవిద్య సహకరిస్తుంది. భగవంతుడు మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. మన ప్రాణానికి ప్రాణమై, మనస్సుకు మనస్సై, మనకు అతిసన్నిహితంగా భగవంతుడు ఉన్నాడు. భగవంతుడు ఎక్కడో ఉన్నాడు అనుకోవటం కంటే మనకు సన్నిహితంగా మనలోనే ఉన్నాడు అని అనుకొంటే సాధనకు ఉపయోగపడుతుంది. భగవంతుడు వైకుంఠంలో ఉన్నాడు, కైలాసంలో ఉన్నాడు అని అలవాటు పడ్డాము. వైకుంఠం అంటే వికృతులు లేనిది, వికారములు లేనిది. మనం కూడా వికారములు లేకుండా, వికృతులు లేకుండా ఉంటే మన హృదయంలో ఉన్న వైకుంఠం ఇప్పుడే మనకు వ్యక్తమవుతుంది. హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుడిని నీ హరి ఎక్కడ ఉన్నాడు అని అడిగితే హరి వైకుంఠంలో ఉన్నాడు అని చెప్పలేదు. అంతటా ఉన్నాడు అని ప్రహ్లాదుడు చెప్పాడు. అయితే ఈ స్థంబంలో ఉన్నాడా అని అడిగితే, అంతటా ఉన్నవాడు ఈ స్థంబంలో లేకుండా ఎలా ఉంటాడు అన్నాడు. అప్పుడు గద పుచ్చుకొని ఆ స్థంబాన్ని కొడితే స్థంబంలో నుండి హరి వస్తాడు. అంతటా ఉన్నవాడు స్థంబంలో కూడా ఉన్నాడు, స్థంబంలో ఉన్నవాడు ఒక రూపాన్ని తీసుకొన్నాడు అంతే. మనం భవిష్యత్‌గురించి ఎక్కువ ఆలోచించి వర్తమానకాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నాము. వర్తమానకాలాన్ని గాలికి వదిలేసి, వచ్చే సంవత్సరంలోఏదో వస్తుంది. ఆ సంవత్సరంలో ఏదో చేద్దాము అని ఆలోచించుకొంటూ ఉంటే ఇప్పుడు ఈ సంవత్సరంలో ఉన్నాముకదా, ఈ కాలాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి కదా. వర్తమానకాలాన్ని వదిలేసి భవిష్యత్‌కాలంగురించి ఆలోచించటం భౌతికంగాను, ఆధ్యాత్మికంగాను కూడా మంచిది కాదు.

ఎక్కడికి వెళ్ళి చూసినా, ఏదేశం వెళ్ళినా ఏమీ లేదు, వింత ఏమీ లేదు. ఇక్కడ చిన్న మేడలు ఉండవచ్చు, అమెరికాలో పెద్ద పెద్ద మేడలు ఉండవచ్చు. ఇక్కడ వెల్త్ తక్కువ ఉండవచ్చు, అక్కడ వెల్త్ ఎక్కువఉండవచ్చుగాని మానవస్వభావం ఎక్కడికివెళ్ళినా ఒక్కటే. మానవస్వభావంలో ఉన్న ఇరుకు ఎక్కడికివెళ్ళినా ఒక్కటే. మనందరము మరణిస్తున్నాము అనుకొంటున్నాము. ఆమరణానికి మరణం తీసుకొని రావాలి, దానికే సాధన. శరీరానికి మరణం ఉంది, మన హృదయంలో ఉన్న చైతన్యానికి మరణం లేదు. మరణానికి మరణం తీసుకొని రావటం అంటే మన హృదయంలో ఉన్న మరణంలేని వస్తువును తెలుసుకొంటే మనకు మరణం లేదు అన్న సంగతి తెలుస్తుంది. అదే మన జీవిత గమ్యం. మనం ఆత్మలోనే ఉన్నాము, చైతన్యంలోనే ఉన్నాము, అందులో సందేహం లేదు. కాని ఆత్మలో ఉన్నాము అన్న సంగతి మనకు తెలియటంలేదు. అందుచేత దుఃఖం మనలను వెంటాడుతోంది. మనం ఆత్మలోనే ఉన్నాము అన్న సంగతి మనకు తెలియకుండా మన రాగద్వేషములే అడ్డువస్తున్నాయి. రాగం వేరు, దయ వేరు. దయ మంచిదే కాని రాగం మంచిది కాదు. దయకు పరిమితులు లేవు, స్వపర బేధం లేదు. రాగం అంటే మోహం, రాగానికి పరిమితులు ఉన్నాయి. రాగం ఉన్నవాడు పరిమితులలో ఇరుక్కుపోయి ఆ రోజుకారోజు వాడి స్వభావం ఇరుకైపోతుంది. రాగంలో ఉన్నవాడు మరణిస్తూ ఉంటాడు, జన్మిస్తూ ఉంటాడు, వాడు మరణానికి మరణం తీసుకొని రాలేడు.

మనం లేనిపోని విషయాలు ఊహించుకొంటాము. దాని వలన భయం కలుగుతుంది. భయపడవలసిన విషయం అంటూ ఏమీ లేదు. ప్రతీ చిన్నవిషయం కూడా ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం జరుగుతోంది. అది మనకు తెలియకభయం కలుగుతోంది. భయం నుండి విడుదల